

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ПОЛІТИЧНІ ПАРТІЇ ТА ГРОМАДСЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ»

Ступінь освіти	Бакалавр
Освітня програма	Політологія
Тривалість викладання	5 семестр, 9-10 чверть
Заняття:	
Лекції	2 години на тиждень
Практичні заняття	1/2 години на тиждень
Мова викладання	українська

Кафедра, що викладає

Історії та політичної теорії

Інформація про викладача:

	Зенкін Михайло Васильович (лекції, практичні заняття)
	Посада: доцент кафедри історії та політичної історії
	Вчене звання: доцент
	Вчений ступінь: кандидат історичних наук
	Персональна сторінка: https://ipt.nmu.org.ua/ua/spivr/zenkin.php
E-mail: Zenkin.M.V@nmu.one	
Кабінет: 1/63	

1. Анотація до курсу

У курсі «Політичні партії та громадські об'єднання» аналізуються проблеми формування та функціонування політичних партій та партійних систем, громадських об'єднань та рухів, різні підходи вчених-політологів щодо визначення їх сутності, структури, функцій у суспільстві. Важливим є визначення їх місця і ролі у політичній системі суспільства, впливу на політичну поведінку людей. Розкривається зміст основних суспільно-політичних доктрин – ідейно-теоретичне підґрунтя для розробки програм політичних партій, організацій та рухів, організаційно-технологічні засади їх діяльності, участі громадських організацій та рухів у суспільно-політичному процесі, а партій у виборчому.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета вивчення дисципліни. Формування компетентностей щодо організації та функціонування політичних партій як важливого чинника впливу на сучасне суспільно-політичне життя в демократичних державах; вивчення сутності громадських об'єднань, порядок та форми реалізації їх конституційного права на свободу функціонування, особливості правового статусу громадських об'єднань та організацій та видів громадських об'єднань, порядку їхнього

створення, реєстрації, внутрішньої структури, їх ролі в суспільстві.

Завдання курсу:

- надати студентам цілісну систему знань про політичні партії та партійні системи, їх місце та роль у політичних системах суспільств, у тому числі і в політичній системі України;
- забезпечити засвоєння сукупності норм, які закріплюють конституційно-правовий статус громадських об'єднань, визначають порядок їх створення, принципи діяльності, повноваження, напрямки взаємодії з органами державної влади та місцевого самоврядування;
- формування понятійного апарату, що пов'язаний з діяльністю політичних партій та громадських об'єднань, вміння ним користуватися;
- навчити використовувати отримані знання з дисципліни у практичній діяльності роботи з політичними партіями України

3. Результати навчання.

Результати вивчення дисципліни. Очікувані результати освоєння дисципліни зводяться до наступних навичок і умінь:

- Аналізувати інформацію різних джерел та робити експертні висновки щодо діяльності політичних партій та громадських організацій та об'єднань
- Робити аналітичні заключення щодо розвитку політичних партій та партійних систем країн світу
- Знати джерела правового регулювання права на свободу об'єднання, зокрема, зміст законодавства, що регулює діяльність громадських об'єднань
- Аналізувати порядок створення, легалізації, реорганізації та ліквідації громадських об'єднань, особливості членства в громадських об'єднаннях
- Працювати з документацією громадських організацій, визначати законність дій громадських об'єднань, їх рішень; сприяти належній взаємодії органів державної влади і громадських об'єднань у діяльності органів державної влади, створювати нові організації
- Розробляти аналітичні матеріали для консультування політичних партій у процесі підготовки та проведення виборчої кампанії.

4. Структура курсу

1. Походження та структура політичних партій.
2. Типологія політичних партій та партійних систем.
3. Поняття, сутність та етапи розвитку громадських об'єднань та організацій.
4. Види громадських організацій та об'єднань та особливості їх діяльності.
5. Діяльність політичних партій.
6. Діяльність іноземних та міжнародних організацій.

ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ

1. Структура та типологія політичних партій.
2. Партійні системи.
3. Діяльність політичних партій.
4. Профспілки та об'єднання підприємців.
5. Молодіжні, дитячі, жіночі організації та регулювання політики щодо їх діяльності.
6. Функціонування релігійних та благодійних організацій.
7. Ветеранські та патріотичні організації.
8. Творчі та спортивні організації.
9. Діяльність іноземних та міжнародних організацій.

5. Технічне обладнання та/або програмне забезпечення

Активований акаунт університетської пошти (student.i.p.@nmu.one) на Офіс365.

6. Система оцінювання та вимоги

6.1. Навчальні досягнення здобувачів вищої освіти за результатами вивчення курсу оцінюватимуться за шкалою, що наведена нижче:

Рейтингова шкала	Інституційна шкала
90 – 100	відмінно
74-89	добре
60-73	задовільно
0-59	незадовільно

6.2. Здобувач вищої освіти може отримати підсумкову оцінку за семестр з навчальної дисципліни на підставі поточного оцінювання знань за умови, якщо середньозважена кількість балів за семестр з теоретичної та практичної частини складатиме не менше 60 балів.

Максимально студент може отримати 100 балів.

Поточна успішність складається з оцінювання знань за теоретичною частиною (контрольна робота – 50 балів) + участь у практичних заняттях (50 балів) у кожній з двох навчальних чвертей.

Отримані бали за всі форми звітності складаються, визначається середньозважена оцінка, яка є підсумковою за вивчення навчальної дисципліни.

6.3. Підсумкове оцінювання (якщо здобувач вищої освіти набрав менше 60 балів та/або прагне поліпшити оцінку) здійснюється за допомогою екзамену, якій відбувається у письмовій формі. Білети для підсумкового контролю включають 3 відкритих запитання. Правильна відповідь на всі запитання оцінюється у 100 балів і є максимальною кількістю за екзамен.

6.4. Критерії оцінювання елементів поточного та підсумкового контролю:
Критерії оцінювання **індивідуального завдання** включають:

- захист роботи (включає відповідь на контрольні запитання);
- правильне оформлення роботи та своєчасне її подання (зниження оцінки).

Рівень, рейтингова шкала	Теоретична підготовка	Практичні уміння і навички
90–100, відмінно	Студент має глибокі, міцні і систематичні знання всіх положень теорії, може не тільки вільно сформулювати, але й самостійно довести закони, теореми, принципи, використовує здобуті знання і вміння в нестандартних ситуаціях, здатний вирішувати проблемні питання. Відповідь студента відрізняється точністю формулювань, логікою, достатній рівень узагальненості знань.	Студент самостійно розв'язує типові задачі різними способами, стандартні, комбіновані й нестандартні завдання, здатний проаналізувати й узагальнити отриманий результат. При виконанні практичних та індивідуальних робіт студент дотримується усіх вимог, передбачених програмою курсу. Крім того, його дії відрізняються раціональністю, вмінням оцінювати помилки й аналізувати результати.
74-89 добре	Студент знає і може самостійно сформулювати основні теоретичні положення, принципи та пов'язати їх з реальними явищами, може привести вербальне формулювання основних положень теорії, навести приклади їх застосування в практичній діяльності, але не завжди може самостійно довести їх. Студент може самостійно застосовувати знання в стандартних ситуаціях, його відповідь логічна, але розуміння не є узагальненим.	Студент самостійно розв'язує типові (або за визначеним алгоритмом) завдання, володіє базовими навичками з виконання необхідних логічних операцій та перетворень, може самостійно сформулювати типову задачу за її словесним описом, скласти типову схему та обрати раціональний метод розв'язання, але не завжди здатний провести аналіз і узагальнення результату.
60-73 задовільно	Студент відтворює основні поняття і визначення курсу, але досить поверхово, не виділяючи взаємозв'язок між ними, може сформулювати з допомогою викладача основні положення теорії, знає істотні ознаки (засади) основних теоретичних положень	Студент може розв'язати найпростіші типові завдання за зразком, виявляє здатність виконувати основні елементарні аналізи, але не спроможний самостійно сформулювати задачу за

	та їх відмінність, може записати окремі термінологічні дефініції теоретичного положення за словесним формулюванням і навпаки; допускає помилки, які повною мірою самостійно виправити не може.	словесним описом і визначити метод її розв'язання.
0-59 незадовільно	Відповідь студента при відтворенні навчального матеріалу елементарна, фрагментарна, зумовлена нечіткими уявленнями про теоретичні положення. У відповіді цілком відсутня самостійність. Студент знайомий лише з деякими основними поняттями та визначеннями курсу, з допомогою викладача може сформулювати лише деякі основні положення теорії.	Студент знає умовні позначення та вміє розрізняти основні величини, вміє розв'язувати завдання лише на відтворення основних формул, здійснювати найпростіші математичні дії.

7. Політика курсу

7.1. Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика щодо академічної доброчесності регламентується положенням "Положення про систему запобігання та виявлення плагіату у Національному технічному університеті "Дніпровська політехніка". http://www.nmu.org.ua/ua/content/activity/us_documents/System_of_prevention_and_detection_of_plagiarism.pdf.

У разі порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація), робота оцінюється незадовільно та має бути виконана повторно. При цьому викладач залишає за собою право змінити тему завдання.

7.2. Комунікаційна політика

Здобувачі вищої освіти повинні мати активовану університетську пошту.

Обов'язком здобувача вищої освіти є перевірка один раз на тиждень (щонеділі) поштової скриньки на Офіс365.

Усі письмові запитання до викладачів стосовно курсу мають надсилатися на університетську електронну пошту або на форум дистанційного курсу.

7.3. Політика щодо перескладання

Роботи, які здаються із порушенням термінів без поважних причин оцінюються на нижчу оцінку. Перескладання відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний).

7.4. Відвідування занять

Для здобувачів вищої освіти денної форми відвідування занять є обов'язковим. Поважними причинами для неявки на заняття є хвороба, участь в університетських заходах, відрядження, які необхідно підтверджувати документами у разі тривалої (два тижні) відсутності. Про відсутність на занятті та причини відсутності здобувач вищої освіти має повідомити викладача або особисто, або через старосту. Якщо здобувач вищої освіти захворів, ми рекомендуємо залишатися вдома і навчатися за допомогою дистанційної платформи.

За об'єктивних причин (наприклад, міжнародна мобільність) навчання може відбуватись дистанційно - в онлайн-формі, за погодженням з викладачем.

7.5. Політика щодо оскарження оцінювання

Якщо здобувач вищої освіти не згоден з оцінюванням його знань він може оскаржити виставлену викладачем оцінку у встановленому порядку.

7.6. Участь в анкетуванні

Наприкінці вивчення курсу та перед початком сесії здобувача вищої освіти буде запропоновано анонімно заповнити електронні анкети (Microsoft Forms Office 365), які буде розіслано на ваші університетські поштові скриньки. Заповнення анкет є важливою складовою вашої навчальної активності, що дозволить оцінити дієвість застосованих методів викладання та врахувати ваші пропозиції стосовно покращення змісту навчальної дисципліни.

8. Рекомендовані джерела інформації

Основна

1. Багатопартійність і проблеми ідеологічної ідентифікації // Політичний менеджмент, 2006. – №1.
2. Буздуган Я. М. Правові засади участі громадських організацій у здійсненні громадського контролю // Віче. № 12. 2012.
3. Гагалюк Б.М. Політичні партії в умовах парламентаризму. Дис. канд. політ. наук. 23.00.02. Л., 2008.
4. Громадські об'єднання в Україні: навч. пос. / А. О. Червяцова. – Харків: Вид. ХНУ ім. В.Н. Каразіна, 2006. – 327 с.
5. Громадські об'єднання в Україні: навч. пос. / О. В. Марцеляк, А.О.Червяцова, М.М.Воронов – Харків: Вид-во ХНУ ім. В.Н. Каразіна, 2011. 223 с.
6. Громадські об'єднання в Україні: навчальний посібник для вузів / О. В. Філонов, В.М.Субботін, О. С. Денисова, О. П. Кудлай; за ред. В. М. Бесчастний. – Київ, 2007. 415 с.

7. Громадські організації у дискурсі демократизації суспільства: монографія / за ред. В. П. Беха; редкол.: В.П. Бех (голова), Г. О. Нестеренко [та ін.]. – К., 2011. – 680 с.
8. Дем'яненко Б.Л. Три моделі тоталітаризму: порівняльний аналіз фашизму, більшовизму та націонал-соціалізму. – К., 2000. – 288 с.
9. Долгий С.А. Особливості правового регулювання благодійної діяльності у Київській Русі // Наука і правоохорона № 1. 2011. С. 234 – 238.
10. Дунаєва Л.М. Партійна система в умовах модернізації суспільства: світовий досвід і Україна. Дис. канд.. політ. наук. 23.00.02. К., 2001.
11. Дюверже М. Политические партии. М., 2007.
12. Журенок Т.В. Правовий статус та види громадських об'єднань // Форум права. – 2012 № 4. – С. 356 – 361.
13. Здіюрук С.І. Проблеми функціонування партій. – К.: Абрис, 2001. – 123 с.
14. Зельницький А., Удовенко П. Політичні партії і вибори. Довідник партійного працівника. – К., 2003.
15. Кречмер Геральд. Фракції. Партії в парламенті. – К., 1999.
16. Кулик А.Н. Сравнительный анализ в партологии: проект К.Джанды // Полис. – 1993 - №1.
17. Недюха М., Михайлич О. Ідеологія як критерій класифікації політичних партій // Політичний менеджмент, 2006. – №2.
18. Партологія. Навчальний посібник. / Обушний М.І., Примуш М.В., Шведа Ю.Р. За ред. М.І. Обушного. – К., 2017. - 432 с.
19. Поліщук І. Політичні партії як суб'єкти виробничого процесу // Політичний менеджмент, 2005. – № 6.